

Debattsiden for deg
mellom 13 og 21 år
Send til: sid@aftenposten.no

Legg ved fullt navn, fødselsdato,
adresse og telefonnummer.
Alle får svar innen tre dager.

Ansvarlig: Ingeborg Senneset.
Følg oss på Instagram:
[Aftenposten_sid](https://www.instagram.com/Aftenposten_sid)

Ikke svartmal «hvite menn som pusher 50»

«**V**erden styres av noen hvite menn som pusher 50,» synger Karpe i en av låtene sine.

En av de største utfordringene våre når det kommer til likestilling i Norge, er likestilling i arbeidslivet – og da spesielt at lederrollene er mannsdominerte.

Man snakker derfor ofte om den «hvite mannen som pusher 50,» som den store synderen. Det er jeg uenig i.

Vi må sørge for at alle har de samme forutsetningene og mulighetene for å lykkes. Likevel må vi ikke svartmale hvite menn som pusher 50, for å gi muligheter til andre.

Kvotering er ikke veien. Likestilling handler om å bli sett på som likeverdig, og at man har samme muligheter. Man skal bedømmes ut ifra sine kvalifikasjoner, ikke sitt kjønn. Likestilling handler ikke om at man skal bli kvotert inn. Enten man er hvit kvinne som pusher 50, eller utenlandsk kvinne som så vidt pusher 30.

En stilling man er kvotert inn i, er en stilling som ikke er fortjent. Det er en stilling som du har fått for å fylle opp «kravene» som bedriften har. Du vil dermed aldri vite med sikkerhet om det var kompetansen din eller kjønn ditt som avgjorde at du ble ansatt, så lenge en bedrift har kvotering.

Ulik prioritering. De siste årene har det vært debatt rundt kvinner i lederroller. At det er for få av dem i Norge, og at næringslivet er dominert av menn. I stedet for å se på årsakene stempler man mennene i disse stillingene som synderne. Det mener jeg er feil. For vi vet at kvinnene i arbeidslivet er dyktige.

Det man derimot ser, er at mange faller fra etter at de får barn og familie. Mange velger å prioritere familien fremfor å satse på karrieren. Det viser blant annet en svensk studie fra 2017.

Den samme studien viser at dersom det bare var kvalifikasjonene det sto på, så var kvinnene langt mer kvalifiserte for toppstillingene enn mennene. Likevel er det barn og fødsler som ofte setter en stopper for karrieren til mange kvinner.

Komplisert. Hvordan skal vi som samfunn sørge for at barn ikke blir et hinder for kvinners karrierer? Hva er det samfunnet gjør galt når det er så mange kompetente og kvalifiserte kvinner som henger etter?

Får de ikke direktørstillingene fordi de er kvinner eller fordi de ikke er kompetente nok? Jeg tror svaret kan ligge et sted midt imellom. Men ene og alene å skyld på den hvite mannen som pusher 50, er feil. For den hvite mannen som pusher 50, er en ganske stor andel av den norske befolkningen. Mange av disse har jobbet knallhardt for å komme dit de er i dag.

Hvit eller brun. Etter min mening bør det ikke ha noe å si om du er en hvit mann eller en brun dame. Det bør ikke ha noe å si om du pusher 50 eller 30. Det er dine kvalifikasjoner som skal telle.

➤ Etter min mening bør det ikke ha noe å si om du er en hvit mann eller en brun dame. Det er dine kvalifikasjoner som skal telle, skriver Arina Aamir (16). Foto: Siri Øverland Eriksen

Dagens

Arina Aamir (16)
Kampanjeleder i
Stovner Høyre

Vi må skape et arbeidsmarked hvor du kan få direktørstillingen uavhengig om du heter Arne eller Erna. Men for å komme dit må vi sørge for at flere kvinner får kompetansen og viljen til å få stillingene. Det trenger ikke gå på bekostning av hvite menn som pusher 50.

Gi plass til alle. Jeg er en brun jente som ikke engang pusher 20. Selv velger jeg å bruke min stemme til å tale for likestilling i arbeidslivet, men samtidig tale mot kvotering og diskriminering av kjønn.

Det trenger ikke være enten eller. Det trenger ikke være slik at «verden styres av noen hvite menn som pusher 50», slik Karpe synger. Vi må finne en måte å inkludere alle på, uten å ekskludere noen.

En stilling man er kvotert inn i, er en stilling som ikke er fortjent.

Ukrainerne har vist oss hvorfor sosiale medier er viktig for demokratiet

Sosiale medier blir beskyldt for å bidra til mer isolasjon og postfaktasamfunnet og for å ha flere negative effekter.

Mange av oss unge vet godt hvordan det er å bli moralisert av voksne som ser på sosiale medier som den nye ondskapen.

Krig på sosiale medier. Men voksne må ikke glemme hvor viktig sosiale medier har vist seg å være de siste ukene.

Den ukrainske regjeringen har vært åpen om hva som skjer på slagmarken. Ukrainerne har postet videoer og bilder av ødeleggelsene som den russiske invasjonen medfører. I tillegg har videoer som viser bombing av sykehus og annen sivil infrastruktur, vært med på å danne grunnlag for at Russland nå etterforskes for krigsforbrytelser.

Sosiale medier har gitt ukrainerne en unik sjanse til å dele med verden alt det som skjer i landet.

Verktøy og våpen. Samtidig som sosiale medier har bidratt til mye godt, kan de også misbrukes. Det har vært propaganda med desinformasjon om krigen, og blant annet er den russiske invasjonen blitt romantisert.

Sosiale medier er ikke utelukkende positivt eller negativt. Det er vi som bestemmer hvordan sosiale medier brukes.

Men stort sett føler jeg at innhold på sosiale medier om Ukraina-konflikten har ført til solidaritet og folkeopplysning – to byggesteiner i samfunnet vårt.

Notis
Hubert Hilla (17)
Polsk statsborger
med bånd til
Ukraina

Det er vi som bestemmer hvordan sosiale medier brukes